

SENAT RP

SPRAWOZDANIE STENOGRAFICZNE

wersja robocza

PIERWSZE
POSIEDZENIE
ÓSMEJ KADENCJI

dzień pierwszy

8 listopada 2011 r.

Jest to robocza wersja stenogramu z posiedzenia. Poprawki do tej wersji można zgłaszać w ciągu dwóch dni po posiedzeniu w Dziale Stenogramów Biura Prac Senackich Kancelarii Senatu, pokój nr 409, tel. 694 90 18.

Zgodnie z art. 39 ust. 1 Regulaminu Senatu urzędowym stwierdzeniem przebiegu obrad są protokół i sprawozdanie stenograficzne.

(Początek posiedzenia o godzinie 17 minut 02)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek senior Kazimierz Kutz oraz marszałek Bogdan Borusewicz)

(Przybycie prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej)

(Orkiestra wojskowa gra hymn narodowy)

(Wszyscy wstają, śpiewają hymn narodowy)

**Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej
Bronisław Komorowski:**

Proszę państwa, otwieram pierwsze posiedzenie Senatu ósmej kadencji. *(Oklaski)*

Szanowny Panie Marszałku Seniorze! Szanowne Panie i Szanowni Panowie Senatorowie!

Już po raz ósmy wybrany w demokratycznych wyborach Senat III Rzeczypospolitej Polskiej rozpoczyna swoją kadencję.

Wszyscy pamiętamy, że właśnie w Senacie serce polskiej demokracji biło silnym rytmem od samego początku zmian ustrojowych w ojczyźnie, od 1989 r., gdyż wtedy, w tym przełomowym roku 1989, tylko wybory senackie były w pełni demokratyczne. Spotykamy się więc w izbie polskiego parlamentu – izbie w sposób szczególny związanej z naszymi marzeniami o demokracji i o wysokiej jakości demokratycznego państwa prawnego. Dwadzieścia dwa lata, które dzielą nas od tamtej chwili, były latami owocnymi. Polska dzisiaj jest szanowanym członkiem międzynarodowej społeczności. Wyrażę pragnienia chyba wszystkich, życząc tego, aby nadchodząca kadencja parlamentu przyniosła naszemu krajowi umocnienie tej pozycji, by dobrze przysłużyła się całemu narodowi.

Sukcesy ostatnich lat nie mogą przesłonić nam wyzwania, przed którymi stoimy dzisiaj. Musimy poprawić jakość funkcjonowania państwa, odpowiedzieć na demograficzne wyzwanie związane ze starzeniem się społeczeństwa, wzmocnić ideę jednoczenia się Europy i obronić trwający od dwudziestu lat wzrost gospodarczy przed skutkami kryzysu światowego. Odpowiedzią Polski na kryzys winny stać się działania zmierzające do wzmocnienia bezpieczeństwa finansowego, do re-

dukcji długu publicznego, do zwiększenia konkurencyjności polskiej gospodarki. W ten sposób Polska osiągnie gotowość wejścia do strefy euro. Tak jak mówiłem w polskim Sejmie, nie chodzi tutaj o sztywny kalendarz, ale o wspólną świadomość, że tylko takie działania stworzą nowe możliwości rozwoju i wzmocnią konkurencyjność polskiej gospodarki na miarę naszych polskich ambicji i aspiracji.

Oczekuję więc, że Senat poprzez swój autorytet Wysokiej Izby będzie działał na rzecz wzrostu zaufania społeczeństwa do państwa i wzajemnego zaufania obywateli, co wzmocni nasze wspólne wysiłki w budowaniu społeczeństwa obywatelskiego, bo warunkiem rozwoju, warunkiem wspólnego działania jest poczucie współodpowiedzialności obywatelskiej.

Panie i Panowie Senatorowie, Izba, w której zasiadacie, bywa nazywana izbą refleksji. Oznacza to, że waszym zadaniem było, jest i będzie czuwanie nad jakością powstającego polskiego prawa. Ale w przeszłości nie zawsze działo się w tej materii najlepiej, wiemy to doskonale – wiedzą o tym wszyscy parlamentarzyści, ja również – gdy patrzymy wstecz na te przeszło dwadzieścia lat. Zbyt często bowiem prawo tworzone było naprędce, z doraźnej politycznej potrzeby, zbyt wiele pomysłów wprowadzanych było i jest w ostatniej chwili. To musi ulec zmianie. Potrzebne jest takie procedowanie nad projektami ustaw, aby efekt końcowy nie budził wątpliwości natury konstytucyjnej. W moim przekonaniu warto, poza rygorystycznym przestrzeganiem obowiązujących już reguł, położyć także większy nacisk na publiczną debatę towarzyszącą pracom nad przygotowywanym prawem, szczególnie wtedy, gdy dotyczy to kwestii kontrowersyjnych i trudnych, wokół których trzeba budować zgodę społeczną, akceptację społeczną, bo bez niej żadne prawo nie będzie budowało autorytetu państwa. Oznacza to także, że debata w Senacie nad jego uchwałami winna być w najwyższym stopniu merytoryczna i w jak najmniejszym stopniu naznaczona myśleniem w kategoriach partyjnych. Refleksja nad powstawaniem prawa czyni Senat naturalnym sojusznikiem urzędu prezydenckiego. Doświadczenie na-

sze, parlamentarzystów, mówi, że dobre prawo uchwalone przez parlament jest skuteczne, gdy jest zapewniona zgodność z konstytucją, i odwrotnie, zbyt mała dbałość o zachowanie konstytucyjnej poprawności ustaw staje się niepotrzebnym obciążeniem w relacjach parlament – prezydent. Chciałbym więc wyrazić nadzieję, że wspólnym wysiłkiem unikniemy w tej kadencji tego rodzaju legislacyjnych raf i barier.

Wysoka Izbo! Zarówno Polska, jak i Europa, a także cały świat stoją dziś przed wielkimi wyzwaniami. Musimy wspólnie przełamywać narastający kryzys. Rodzą się też nowe demokracje – Polska musi być aktywna w pomaganiu krajom, które wyzwają się spod dyktatur i systemów autorytarnych. Rolę Polski w tym dziele wyznacza zarówno doświadczenie naszej solidarnościowej historii – która przecież zadecydowała o powstaniu w polskim parlamencie wyższej izby, właśnie Senatu – jak i znaczenie naszego państwa w międzynarodowym systemie współpracy. W moim przekonaniu niezmiennym zadaniem musi być utrzymanie naszego zaangażowania w budowę dobrego sąsiedztwa, muszą być kontynuowane wysiłki na rzecz pojednania z krajami i narodami sąsiednimi. To jest także dziedzictwo wspaniałej przeszłości solidarnościowej. Szczególne znaczenie winno mieć wspieranie i zachęcanie do konsekwentnych – chciałbym podkreślić to słowo: konsekwentnych – działań naszego ważnego partnera i sojusznika, Ukrainy, w jej drodze do Unii Europejskiej. Myślę, że wyrażę naszą wspólną polską nadzieję, że pomoc dla narodu białoruskiego, której udzielamy, przyniesienie istotne poszerzenie obszaru wolności w bezpośrednim sąsiedztwie naszego kraju.

Solidarnościowe tradycje Senatu to także solidarność z naszymi rodakami żyjącymi poza granicami kraju. W tym obszarze zasługi Senatu są ogromne. Chciałbym więc wyrazić tutaj właśnie, w Senacie moje głębokie przekonanie, że nasze wspólne działania na rzecz polskiej mniejszości da się w pełni pogodzić z budową procesu pojednania i współpracy z naszymi sąsiadami.

Panie i Panowie Senatorowie, serdecznie gratuluję wszystkim zaszczytnego wyboru, szczególnie że był to wybór w okręgach jednomandatowych. Świadczy to o autorytecie natury osobistej, którym państwo dysponujecie. Gratuluję więc wszystkim zaszczytnego wyboru.

Czeka nas wszystkich trudna praca na rzecz dobra wspólnego. Życzę Senatowi owocnej pracy, ciekawej pracy i pracy dającej satysfakcję z postępu spraw ważnych dla całej ojczyzny. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Proszę państwa, widzę tutaj wiele twarzy dobre mi znanych, wiele osób, które poznałem w tych latach służby, także parlamentarnej. Widzę również osoby, których wcześniej nie miałem okazji poznać, a które pewnie rozpoczynają swoją

karię parlamentarną, swoją służbę parlamentarną. Dlatego chciałbym sobie pozwolić na dosłownie odrobinę wzruszenia i powiedzieć państwu, że gdy patrzy się na tę Izbę, widać, że jest to Izba zarówno zakorzeniona w tym niebywale ciekawym okresie początków zmian w Polsce, jak i w pełni zwrócona ku przyszłości – wierzę, że ku dobrej przyszłości naszej ojczyzny i dobrej przyszłości polskiego parlamentaryzmu.

Teraz, zgodnie z zasadami, serdecznie proszę marszałka seniora Kazimierza Kutza o przejęcie prowadzenia obrad. *(Oklaski)*

Kaziu, bardzo proszę.

Marszałek Senior Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu prezydentowi za otwarcie pierwszego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji i powołanie mnie na marszałka seniora.

Przejmując prowadzenie obrad, pragnę serdecznie powitać gości przybyłych na naszą dzisiejszą uroczystość. Witam pana Józefa Zycha, marszałka seniora Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej siódmej kadencji... *(oklaski)* ...marszałków Senatu ubiegłych kadencji: pana Adama Struzika, marszałka Senatu trzeciej kadencji... *(oklaski)* ...panią Alicję Grześkowiak, marszałek Senatu czwartej kadencji... *(oklaski)* ...pana Longina Pastusiaka, marszałka Senatu piątej kadencji. *(Oklaski)* Jest także z nami pan senator Bogdan Borusewicz, marszałek Senatu szóstej i siódmej kadencji. *(Oklaski)* Witam serdecznie Jego Ekscelencję księdza arcybiskupa Celestina Migliore, nuncjusza apostolskiego i dziekana korpusu dyplomatycznego. *(Oklaski)* Witam przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości: pana Andrzeja Rzeplińskiego, prezesa Trybunału Konstytucyjnego... *(oklaski)* ...pana Stanisława Dąbrowskiego, pierwszego prezesa Sądu Najwyższego... *(oklaski)* ...pana Andrzeja Seremeta, prokuratora generalnego... *(oklaski)* ...pana Antoniego Górskiego, przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa... *(oklaski)* ...pana Edwarda Zalewskiego, przewodniczącego Krajowej Rady Prokuratury. *(Oklaski)* Witam pana Stefana Jana Jaworskiego, przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej... *(oklaski)* ...pana Jacka Jezierskiego, prezesa Najwyższej Izby Kontroli... *(oklaski)* ...pana Marka Belkę, prezesa Narodowego Banku Polskiego... *(oklaski)* ...panią Irenę Lipowicz, rzecznika praw obywatelskich... *(oklaski)* ...pana Marka Michalaka, rzecznika praw dziecka... *(oklaski)* ...pana Jana Dworaka, przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji... *(oklaski)* ...pana Wojciecha Rafała Wiewiórowskiego, generalnego inspektora ochrony danych osobowych. *(Oklaski)*

Witam serdecznie szefów Kancelarii Prezydenta i Kancelarii Sejmu... *(oklaski)* ...oraz pozosta-

łych szanownych gości, w tym pana premiera Tadeusza Mazowieckiego... *(oklaski)* ...oraz pana ministra Władysława Bartoszewskiego. *(Oklaski)*

Wielce Szanowny Panie Prezydencie! Zacni Goście! Czcigodni Senatorowie!

Przypadł mi zaszczyt – zresztą po raz drugi – prowadzenia pierwszego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, teraz ósmej kadencji.

Zgodnie z tradycją mam wygłosić przemówienie, co niniejszym czynię.

(Wesołość na sali)

Będzie ono krótkie i sprowadzi się do refleksji związanej z nową sytuacją w tej Izbie i wokół niej.

W Polsce dzieje się coś bardzo ważnego. Jesteśmy świadkami przemodelowania sceny politycznej. W wielu obszarach naszego życia zbiorowego zaczyna być inaczej – tę „inność” skonstatować można i tu, na tej sali – i należy zastanowić się, co robić, jak działać, by wykorzystać nową sytuację i odbudować autorytet Senatu. Jeśli senatorowie o to nie zadbają, ósma kadencja może okazać się ostatnią.

I tak: z pięciu partii politycznych, które weszły do Sejmu, w Senacie mamy przedstawicieli tylko trzech ugrupowań. Z woli własnej nieobecni są w Izbie przedstawiciele Ruchu Palikota, zaś z SLD nie wybrano nikogo. PSL wprowadziło dwóch swoich reprezentantów i wybrano czterech senatorów niezależnych. Mamy więc do czynienia ze stworem dość dziwnym – by nie powiedzieć: koślawym – mimo że po raz pierwszy w ostatnim dwudziestolecu senatorowie wywodzą się z poboru jednomandatowego. Zmiana ordynacji wyborczej rokowała nadzieję na odpartyjnienie Senatu i liczono na zdecydowanie silniejszą presję naporu obywatelskiego. Tymczasem widzimy dominację jednej partii politycznej – dominację, jakiej jeszcze nie było. Platforma Obywatelska wprowadziła do Senatu sześćdziesięciu trzech swoich przedstawicieli.

Dziś – powiedzieć można – Senat stał się zabawką mechaniczną nakręcaną przez PO...

(Wesołość na sali)

... i jest – proszę się nie śmiać – schyłkową, by nie powiedzieć: patologiczną, formą „gumki myszki” w przepływie ustaw rządzącej koalicji.

Senat zaczyna przypominać towarzystwo kongregacji przykościelnej i jest efektem banalnej walki wyborczej pomiędzy dwiema głównymi siłami politycznymi. Kandydaci na senatorów trzymani byli na partyjnych smyczkach i nie mieli możliwości – bądź nie chcieli – otworzyć się na wyborców. W starciu PO z PiS – i odwrotnie – przynależność partyjna stała się raz jeszcze dominującą wartością w trwającej wojnie polsko-polskiej. Ósma kadencja Senatu jest produktem tej wojny. Będzie kaleka i intelektualnie jałowa...

(Poruszenie na sali)

...bo w tym stanie rzeczy nie ma naturalnej gleby do dysput na wyższym, abstrakcyjnym pozo-

mie. Na poziomie troski o państwo. Nazywanie dziś debatą klepanie partyjnych paciorków z okazji procedowanych ustaw stanie się w ósmej kadencji jałowym obrzędem. I stanie się wodą na młyn zwolenników likwidowania Senatu.

Miejmy przeto świadomość, że znajdujemy się w miejscu nie najweselszym. Nie najweselszym dlatego, że samoistność i użyteczność społeczna Senatu jest skrępowana i nader ograniczona, a w dodatku zrutynizowana. Należałoby zatem postawić zasadnicze pytanie: co Senat może przedsięwziąć sam z siebie? Czy ma szansę na jakąkolwiek niezależność i kreatywność? Czy to w ogóle możliwe?

Moim zdaniem możliwości użytecznego działania Senatu – i jego renesansu – istnieją. I tkwią w jego ułomnościach. Chodzi o to, aby przewartościować je w zalety. To jest możliwe. I zaraz udowodnię, że tę masę upadłościową po wojnie polsko-polskiej, do jakiej stoczył się Senat, da się zagospodarować z pożytkiem dla naszych wyborców i miejsca nazywanego dotąd niesłusznie „izbą refleksji”.

Przede wszystkim Senat jest miejscem konstytucyjnie zagwarantowanym, a dziś po raz pierwszy zasiadają w nim osoby z woli konkretnych ludzi i z dokładnie nazwanego miejsca. Po raz pierwszy nasi wyborcy są poniekąd ze swoimi senatorami na ty. I będą teraz mogli przychodzić do biura senatora bardziej jak do swojego człowieka, a nie tylko przedstawiciela agendy politycznej. Na senatorach ósmej kadencji spoczywa tym samym inna odpowiedzialność, której trzeba się uczyć od zera. Zacznie bowiem funkcjonować reguła indywidualnego zaufania – to jest najważniejsze słowo w tym wywodzie – i na nim można będzie zacząć budować inne obyczaje i nową kulturę polityczną. Może przecież być tak, że za cztery lata nikt już nie będzie pamiętał o wojnie polsko-polskiej, a nawet o SLD, lider opozycji przejdzie dobrowolnie na zasłużoną emeryturę, Janusz Palikot stanie się głównym partnerem Donalda Tuska, tradycyjnie zaś myślenie o załapaniu się na listę wyborczą – przynajmniej do Senatu – straci wszelaki sens, a co za tym idzie, przestanie być głównym probierzem wyborczym.

Nadchodzące miesiące w Senacie nie będą siełką. Ale ta perspektywa „inności”, jakoś zmian krystalizować się będzie wyłącznie na terenie Sejmu. W nim będzie gulgotać, przy usankcjonowanej bierności Senatu, jakbyśmy byli na innej planecie, choć łączą nas te same mury. Ale to wcale nie oznacza, że Senat nie może mierzyć się z nową rzeczywistością polityczną. Wręcz przeciwnie – musi, inaczej zemrze jego przyszłość. Senat może uruchomić ukrytą energię, która w nim drzemie. Powinien się przeformatować w instytucję kreatywnej państwowości, czyli wyjść odważnie poza opłotki partyjne. Moim zdaniem, by Senat ratować, trzeba już od pierwszego posiedzenia uczyć

się oddzielania podnoszenia ręki przy głosowaniach na rzecz swojej partii od działania na korzyść własnych przekonań i głębszego utożsamiania się z potrzebami swoich wyborców. Biura senatorów mogą stawać się miejscami obywatelskiej pracy, nowej więzi z wyborcami, bo to od nich zależeć będzie – bardziej niż od przynależności partyjnej – przyszła kariera polityczna senatora. W przeliczeniu na koszty jest to inwestycja bardzo opłacalna i wcale niedroga. Podam własny przykład. W moim okręgu wyborczym głosowało na mnie ponad 60% wyborców. Kampanię opłaciłem z zasobów własnych, a bilans monetarny w złotówkach nie przekroczył 8 tysięcy zł. A więc można!

Co więcej, Senat ma naturalne znamiona zbioru wysoce elitarnego, co jest sukcesem nowej ordynacji. Otóż składa się z dziewięćdziesięciu czterech senatorów z wykształceniem wyższym. Także w tak zwanych przedziałach wiekowych skład Senatu jest bardzo interesujący, bo aż siedemdziesięciu senatorów jest powyżej pięćdziesiątego roku życia, a tylko jeden ma więcej niż lat osiemdziesiąt. A więc ta Izba w ósmej kadencji to połączenie wielkiego potencjału intelektualnego i doświadczenia życiowego. To jest naturalny kapitał, na którym można budować Senat jako miejsce trwałych debat o państwie i jego naprawie.

Obok wykonywania oczywiście, by nie rzec, mechanicznej pracy, w Senacie, gdyby umówić się na zdystansowanie do przynależności partyjnej i wznieść się na poziom nieco bardziej osobisty i niezależny, można byłoby uruchomić dynamiczny nurt działania Senatu, oddzielnego od rutynowych obrad. Wtedy Izba stałaby się miejscem żywej troski o państwo i stałby się dysputy o przyszłości naszego kraju. Impulsem mogłyby być ważne ustawy, na przykład te obłożone dyscypliną partyjną, tematy aplikowane z woli senatorów, na przykład dotyczące spraw regionalnych, i samo życie. Wszystko to pod buławą marszałka Senatu, z udziałem parlamentarzystów obu Izb, zapraszanych specjalistów i autorytetów naukowych.

Do takiego wyводу upoważnia mnie także być może najważniejszy wskaźnik jednomandatowej ordynacji, a mianowicie niezwykle wysoka procentowość zaufania do wybranych senatorów ósmej kadencji. I tak trzydziestu ośmiu senatorów uzyskało ponad 40% głosów wyborców, pięciu – więcej niż 50%, a sześciu – ponad 60%. Z czterdziestu wymienionych senatorów trzydziestu siedmiu należy do PO, ośmiu – do PiS, a czterech jest niezależnych. Przytoczone cyfry dowodzą, że nowa ordynacja ujawniła łaknienie społeczeństwa demokracji bardziej otwartej i obywatelskiej, i że zasługuje na miano udanego eksperymentu. Korzystajmy z niego!

Reasumując, powiem, że moja refleksja nad ósmą kadencją Senatu sprowadza się do prostej myśli, którą świadomie wyrażę dość nieelegan-

cko: Senat powinien stać się dobrze zorganizowanym zakładem hodowli państwowców. Dziękuję. *(Oklaski)*

Szanowni Państwo, chciałbym teraz zarządzić krótką przerwę.

Jeszcze raz w imieniu własnym i Wysokiej Izby pragnę serdecznie podziękować panu prezydentowi Bronisławowi Komorowskiemu za uświetnienie swoją obecnością dzisiejszej uroczystości. *(Oklaski)*

(Rozmowy na sali)

Szanowni Państwo, kontynuujemy nasze posiedzenie.

Zgodnie z art. 30 ust. 3 Regulaminu Senatu mam zaszczyt złożyć teraz ślubowanie senatorskie.

Proszę wszystkich o powstanie.

(Wszyscy wstają)

„Uroczycie ślubując rzetelnie i sumiennie wykonywać obowiązki wobec Narodu, strzec suwerenności i interesów Państwa, czynić wszystko dla pomyślności Ojczyzny i dobra obywateli, przestrzegać Konstytucji i innych praw Rzeczypospolitej Polskiej”.

Ślubuję.

Proszę siadać. Dziękuję.

Na podstawie art. 30 ust. 3 Regulaminu Senatu powołuję trzech sekretarzy pierwszego posiedzenia spośród najmłodszych wiekiem senatorów: senatora Przemysława Błaszczyka, senatora Andżelikę Annę Możdżanowską oraz senatora Andrzeja Szewińskiego. Proszę senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydyalnym.

Szanowni Państwo, teraz, zgodnie z art. 30 ust. 4 Regulaminu Senatu, senatorowie złożą ślubowanie senatorskie. Rota ślubowania zawarta jest w art. 104 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Tekst roty mają państwo senatorowie przygotowany i wyłożony na ławach senatorskich.

Chciałbym poinformować, że zgodnie z art. 30 ust. 5 Regulaminu Senatu senatorowie składają ślubowanie w ten sposób, że po odczytaniu rot ślubowania wywołani przez sekretarzy pierwszego posiedzenia, powstawszy, wypowiadają słowo „Ślubuję”. Ślubowanie może być złożone z dodaniem słów „Tak mi dopomóż Bóg”.

Zgodnie z art. 104 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej odmowa złożenia ślubowania oznacza zrzeczenie się mandatu.

Proszę wszystkich o powstanie.

Odczytuję rotę ślubowania.

„Uroczycie ślubując rzetelnie i sumiennie wykonywać obowiązki wobec Narodu, strzec suwerenności i interesów Państwa, czynić wszystko dla pomyślności Ojczyzny i dobra obywateli, przestrzegać Konstytucji i innych praw Rzeczypospolitej Polskiej”.

Dziękuję. Proszę usiąść.

Teraz poproszę senatora sekretarza Przemysława Błaszczyka o odczytywanie nazwisk senatoro-

rów według kolejności zajmowanych miejsc, począwszy od lewej strony sali, zaś państwa senatorów proszę o złożenie ślubowania w przedstawiony przeze mnie wcześniej sposób.

Proszę bardzo.

Senator Sekretarz Przemysław Błaszczyk:

Marek Aleksander Ziółkowski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Elżbieta Ewa Bieńkowska: Ślubuję.

Marek Dariusz Rocki: Ślubuję.

Lukasz Maria Abgarowicz: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Witold Józef Gintowt-Dziwałtowski: Ślubuję.

Adam Michał Zdziebło: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Stanisław Andrzej Hodorowicz: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Stanisław Jurcewicz: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Witold Jan Sitarz: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Piotr Andrzej Gruszczyński: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Marek Konopka: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Andrzej Owczarek: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Włodzimierz Cimoszewicz: Ślubuję.

Marek Stefan Borowski: Ślubuję.

Leszek Czarnobaj: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Roman Zaborowski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Wiesław Kilian: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Jarosław Duda: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Alicja Paulina Chylicka: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Grażyna Anna Sztark: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Andrzej Kazimierz Misiołek: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Marian Poślednik: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Norbert Piotr Obrycki: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Maciej Tomasz Grubski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Leszek Marian Piechota: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Ryszard Józef Górecki: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Ryszard Antoni Knosala: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Zbigniew Henryk Meres: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Antoni Andrzej Motyczka: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Bogusław Piotr Śmigielski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Robert Dowhan: Ślubuję.

Tadeusz Wiktor Kopec: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Rafał Klemens Muchacki: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Barbara Borys-Damięcka: Ślubuję.

Mieczysław Augustyn: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Jan Wyrowiński: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Piotr Benedykt Zientarski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Janusz Marian Sepioł: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Sławomir Piotr Preiss: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Ireneusz Niewiarowski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Jan Rulewski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Maria Pańczyk-Pozdziej: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Helena Hatka: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Ryszard Wiesław Bonisławski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Stanisław Antoni Iwan: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Andrzej Person: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Andrzej Kobiak: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Michał Józef Wojtczak: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Bogdan Michał Borusewicz: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Bogdan Adam Klich: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Edmund Kazimierz Wittbrodt: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Jadwiga Kazimiera Rotnicka: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Kazimierz Mariusz Kleina: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Stanisław Andrzej Gorczyca: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Jan Michalski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Piotr Wach: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Andrzej Stefan Grzyb: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Aleksander Stefan Świeykowski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Anna Teresa Aksamit: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Tadeusz Arłukowicz: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Jarosław Waclaw Lasecki: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Józef Pinior: Ślubuję.

Aleksander August Pociąg: Ślubuję.

Jan Filip Libicki: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Alicja Maria Zając: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Stanisław Kogut: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Beata Barbara Gosiewska: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Bohdan Józef Paszkowski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Józef Zając: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Jarosław Wojciech Obremski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Robert Adam Mamatow: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Wojciech Skurkiewicz: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Stanisław Karczewski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Andrzej Antoni Matusiewicz: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Maciej Jan Klima: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Waldemar Jerzy Kraska: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Grzegorz Michał Wojciechowski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Bogdan Marek Pęk: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Marek Eryk Martynowski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Andrzej Michał Pająk: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Władysław Zenon Ortyl: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Kazimierz Adam Wiatr: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Michał Seweryński: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Jerzy Mieczysław Chróścikowski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Grzegorz Czelej: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Grzegorz Michał Bierecki: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Henryk Cioch: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Stanisław Gogacz: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Janina Zofia Sagatowska: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Dorota Czudowska: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Mieczysław Władysław Gil: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Wiesław Józef Dobkowski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Jan Maria Jackowski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Krzysztof Marek Słoń: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Henryk Górski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Kazimierz Jaworski: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Andrzej Szewiński: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Andżelika Anna Moździanowska: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Przemysław Jacek Błaszczyk: Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Marszałek Senior

Kazimierz Kutz:

Czy jest wśród państwa senatorów ktoś, kto nie złożył ślubowania? Nie widzę zgłoszeń.

Stwierdzam, że wszyscy obecni na posiedzeniu senatorowie złożyli ślubowanie.

Wysoka Izbo, zgodnie z Regulaminem Senatu porządek obrad pierwszego posiedzenia obejmuje:

1. Wybór marszałka Sejmu...

(*Głos z sali* Senatu.)

...marszałka Senatu, *excusez le mot*.

2. Wybór wicemarszałków Senatu.

3. Wybór sekretarzy Senatu.

Za chwilę zostanie zarządzona przerwa w obradach w celu umożliwienia państwu zgłaszania kandydatur na marszałka Senatu. Przypominam, że zgłoszenie kandydata powinno być podpisane przez co najmniej dziesięciu senatorów i złożone w gabinecie marszałka Senatu.

Zarządzam przerwę w obradach do godziny 18.00.

(*Przerwa w obradach od godziny 17 minut 42 do godziny 18 minut 03*)

Marszałek Senior

Kazimierz Kutz:

Proszę o zajmowanie miejsc.

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: wybór Marszałka Senatu.

Informuję, że na stanowisko marszałka Senatu zostały zgłoszone następujące kandydatury: senatora Bogdana Borusewicza oraz senatora Stanisława Karczewskiego.

Zgłoszenia kandydatów znajdują się w drukach nr 1 i 2.

Proszę senatora Marka Rockiego o przedstawienie kandydatury senatora Bogdana Borusewicza.

Senator Marek Rocki:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Senator Bogdan Michał Borusewicz urodził się w styczniu 1949 r. w Lidzbarku Warmińskim, do-

każ jego rodzice przybyli z Wilna. Był działaczem opozycji demokratycznej. W maju 1968 r. jako uczeń Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni został aresztowany za druk i kolportaż ulotek popierających protesty studentów. Jest absolwentem Wydziału Nauk Humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, gdzie w 1975 r. uzyskał tytuł magistra historii. W latach siedemdziesiątych był współorganizatorem opozycji demokratycznej w Lublinie i na Wybrzeżu. W 1976 r. uczestniczył w akcji pomocy robotnikom Radomia i został członkiem Komitetu Obrony Robotników. W latach 1977–1978 współorganizował Wolne Związki Zawodowe Wybrzeża. Był także jednym z redaktorów pism „Robotnik” i „Robotnik Wybrzeża”. W 1980 r. był wśród organizatorów strajku sierpniowego w Stoczni Gdańskiej; współtworzył postulaty strajkowe. Po wprowadzeniu stanu wojennego kierował drugim strajkiem w Stoczni Gdańskiej – w grudniu 1981 r. Przez ponad cztery lata ukrywał się i działał w podziemnych strukturach „Solidarności”. W latach 1984–1986 był członkiem Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej, a następnie Tymczasowej Rady NSZZ „Solidarność”. Brał udział w strajkach w Stoczni Gdańskiej w maju i sierpniu 1988 r. Od 1989 r. był członkiem prezydium, a w latach 1990–1991 wiceprzewodniczącym Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Od 1991 r. do 2001 r. był posłem na Sejm; z ramienia NSZZ „Solidarność” w pierwszej kadencji, kiedy to przewodniczył Klubowi Parlamentarnemu NSZZ „Solidarność” i był przewodniczącym Komisji Nadzwyczajnej do zbadania skutków stanu wojennego; z ramienia Unii Demokratycznej w drugiej i trzeciej kadencji. W drugiej kadencji był zastępcą przewodniczącego, a następnie przewodniczącym Komisji do Spraw Służb Specjalnych oraz zastępcą przewodniczącego komisji nadzwyczajnej do zbadania zgodności z prawem działań organów państwowych dotyczących wniosku o wszczęcie postępowania przygotowawczego w sprawie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu państwa, skierowanego w dniu 19 grudnia 1995 r. przez ministra spraw wewnętrznych do Naczelnej Prokuratury Wojskowej, oraz realizacji tego wniosku. W trakcie trzech wspomnianych kadencji Sejmu był członkiem następujących komisji: Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Mniejszości Narodowych i Etnicznych, Komisji Konstytucyjnej Zgromadzenia Narodowego, Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw konstytucyjnych Karta Praw i Wolności oraz Przepisy wprowadzające ustawę konstytucyjną – Karta Praw i Wolności, Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych, Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej oraz Komisji Nadzwyczajnej do spraw kodeksu pracy.

Jako marszałek szóstej i siódmej kadencji Senatu przewodniczył Parlamentarnemu Zespołowi

do spraw Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi, a także Delegacji do Zgromadzenia Parlamentarnego Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej, Sejmu Republiki Litewskiej i Rady Najwyższej Ukrainy.

W latach 1997–2000 był wiceministrem w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, gdzie między innymi nadzorował Policję. W latach 2001–2005 był wicemarszałkiem i członkiem Zarządu Województwa Pomorskiego.

Jest członkiem Platformy Obywatelskiej RP.

Jest wdowcem; jego żona, Alina Pięnkowska, była działaczką opozycji i „Solidarności” oraz senatorem drugiej kadencji Senatu Rzeczypospolitej. Ma dwoje dzieci.

Gożąco polecam państwu kandydaturę pana senatora Borusewicza. Dziękuję. (Oklaski)

Marszałek Senior Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu senatorowi.

Proszę senatora Grzegorza Czeleja o przedstawienie kandydatury senatora Stanisława Karczewskiego.

Senator Grzegorz Czelej:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Stanisław Karczewski, senator Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji, wybrany z list Prawa i Sprawiedliwości, urodził się 14 listopada 1955 r. w Warszawie. Tutaj ukończył szkołę podstawową i Liceum Ogólnokształcące imienia Joachima Lelewela. W 1981 r. ukończył II Wydział Lekarski Akademii Medycznej. Bezpośrednio po uzyskaniu dyplomu lekarza medycyny rozpoczął pracę w Szpitalu Rejonowym w Nowym Mieście nad Pilicą, gdzie pracuje do chwili obecnej. Uzyskał I i II stopień specjalizacji z chirurgii ogólnej. Był kolejno: stażystą, młodszym asystentem, asystentem, starszym asystentem, kierownikiem Oddziału Pomocy Doraźnej, zastępcą ordynatora, zastępcą dyrektora, dyrektorem i ordynatorem Oddziału Chirurgicznego. Był przewodniczącym komisji zakładowej NSZZ „Solidarność”. Jest członkiem Towarzystwa Chirurgów Polskich, Polskiego Towarzystwa Chirurgii Onkologicznej i Polskiego Towarzystwa Wideochirurgii.

W latach 1998–2002 był radnym Rady Powiatu Grójeckiego z listy AWS. W latach 2002–2005 był radnym Sejmiku Województwa Mazowieckiego z listy Prawa i Sprawiedliwości. W wyborach parlamentarnych w 2005 r. został senatorem Rzeczypospolitej Polskiej szóstej kadencji. Był zastępcą przewodniczącego Komisji Zdrowia, członkiem Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, należał również do Eurośrodiemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego oraz grup parlamentarnych polsko-jordań-

skiej i polsko-fińskiej. W wyborach w 2007 r. ponownie został wybrany na senatora Rzeczypospolitej Polskiej. Został zastępcą sekretarza Klubu Parlamentarnego „Prawo i Sprawiedliwość”, od kwietnia 2010 r. pełnił funkcję przewodniczącego części senackiej Klubu Parlamentarnego „Prawo i Sprawiedliwość”. Był zastępcą przewodniczącego Komisji Zdrowia, zasiadał w Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą, był również członkiem Komisji Budżetu i Finansów Publicznych. Należał do grup parlamentarnych polsko-kuwejckiej, polsko-tureckiej i polsko-jordańskiej oraz do Parlamentarnego Zespołu do spraw Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi. Był zastępcą członka delegacji Sejmu i Senatu do Zgromadzenia Parlamentarnego NATO. W wyborach 9 października tego roku startował z okręgu czterdziestego dziewiątego obejmującego powiaty białobrzzeski, grójecki, kozienicki i przysuski. Uzyskując 43% poparcia, został po raz trzeci wybrany senatorem Rzeczypospolitej Polskiej. Od 2003 r. należy do partii „Prawo i Sprawiedliwość”. Jest członkiem radomskiego zarządu regionalnego Prawa i Sprawiedliwości, rady politycznej, a od stycznia tego roku – komitetu politycznego. Jest również członkiem komisji etyki partii „Prawo i Sprawiedliwość”.

Żona, Eliza, jest lekarzem pediatrą. Córka Marta ukończyła farmację i razem z mężem Łukaszem wychowuje synów Jana i Antoniego. Młodsza córka Anna jest psychologiem i z mężem Michałem wychowuje trzech synów: Macieja, Mariana i Piotra.

Wysoka Izba, Senat Rzeczypospolitej Polskiej powinien z należytą uwagą – bez nadmiernego pośpiechu, jak to było niestety w siódmej kadencji – pochylać się nad każdą ustawą, która do nas przychodzi. W dwudziestoletnim bilansie funkcjonowania Senatu na ponad dwadzieścia dwa tysiące uchwał, które podjęliśmy, prawie osiemnaście tysięcy weszło w życie, czyli zostało zaakceptowane przez Sejm. To świadczy o wadze i roli Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. To świadczy również o jakości pracy nas senatorów, senatorów poprzednich kadencji, oraz o jakości pracy naszych legislatorów. Postawa senatora Stanisława Karczewskiego w ciągu dwóch poprzednich kadencji, jego poczucie odpowiedzialności i uczciwości, daje gwarancję godnego reprezentowania Senatu na tak zaszczytnym stanowisku, dlatego z pełną odpowiedzialnością rekomenduję Wysokiej Izbie na stanowisko marszałka Senatu senatora Stanisława Karczewskiego. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek Senior Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu.

Przystępujemy do głosowania w sprawie wyboru Marszałka Senatu. Przypominam, że Senat wy-

biera marszałka w głosowaniu tajnym, podejmując uchwałę bezwzględną większością głosów. Głosowanie tajne odbywa się przy użyciu opieczętowanych kart do głosowania. Za chwilę senatorowie sekretarze wręczą państwu senatorom takie karty.

Informuję, że na karcie do głosowania można postawić co najwyżej jeden znak „x”. Karta do głosowania, na której postawiono więcej niż jeden znak „x”, zostanie uznana za głos nieważny. Senator może wstrzymać się od głosu albo być przeciwko wszystkim kandydatom, wtedy pozostawia kartę pustą, nie stawiając żadnego znaku „x”. Karta taka będzie liczona jako głos ważny. Po wypełnieniu kart do głosowania tajnego państwo senatorowie wyczytywani w kolejności alfabetycznej będą wrzucać je do urny. Następnie zostanie zarządzona przerwa w obradach, w trakcie której senatorowie sekretarze obliczą głosy oraz sporządzą protokół głosowania tajnego.

Proszę teraz senatorów sekretarzy o rozdanie kart do głosowania tajnego, a państwa proszę o ich wypełnienie.

(Głos z sali: Tu jeszcze dla pani...)

(Głos z sali: Jeszcze pani...)

(Rozmowy na sali)

Czy wszyscy państwo senatorowie otrzymali karty do głosowania? Tak jest.

Proszę senatora sekretarza Przemysława Błaszczyka o odczytywanie kolejno, w porządku alfabetycznym, nazwisk senatorów, państwa senatorów zaś proszę, żeby po wyczytaniu ich nazwisk wrzucili do urny wypełnione karty dogłosowania tajnego.

Proszę bardzo.

Senator Sekretarz Przemysław Błaszczyk:

Łukasz Abgarowicz

Anna Aksamił

Tadeusz Arłukowicz

Mieczysław Augustyn

(Głos z sali: Wolniej trochę.)

Elżbieta Bieńkowska

Grzegorz Bierecki

Przemysław Błaszczyk

Ryszard Bonisławski

Marek Borowski

Bogdan Borusewicz

Barbara Borys-Damięcka

Jerzy Chróścikowski

Alicja Chybicka

Włodzimierz Cimoszewicz

Henryk Cioch

Leszek Czarnobaj

Grzegorz Czelej

Dorota Czudowska

Wiesław Dobkowski

Robert Dowhan

Jarosław Duda
 Mieczysław Gil
 Witold Gintowt-Dziewałtowski
 Stanisław Gogacz
 Stanisław Gorczyca
 (*Głos z sali: Troszkę wolniej.*)
 Beata Gosiewska
 Ryszard Górecki
 Henryk Górski
 Maciej Grubski
 Piotr Gruszczyński
 Andrzej Grzyb
 Helena Hatka
 Stanisław Hodorowicz
 Stanisław Iwan
 Jan Maria Jackowski
 Kazimierz Jaworski
 Stanisław Jurcewicz
 Stanisław Karczewski
 Wiesław Kilian
 Kazimierz Kleina
 Bogdan Klich
 Maciej Klima
 Ryszard Knosala
 Andrzej Kobiak
 Stanisław Kogut
 Marek Konopka
 Tadeusz Kopec
 Waldemar Kraska
 Kazimierz Kutz
 Jarosław Lasecki
 Jan Filip Libicki
 Robert Mamałow
 Marek Martynowski
 Andrzej Matusiewicz
 Zbigniew Meres
 Jan Michalski
 Andrzej Misiołek
 Antoni Motyczka
 Andżelika Możdżanowska
 Rafał Muchacki
 Ireneusz Niewiarowski
 Jarosław Obremski
 Norbert Obrycki
 Władysław Ortyl
 Andrzej Owczarek
 Andrzej Pająk
 Maria Pańczyk-Pozdziej
 Bohdan Paszkowski
 Andrzej Person
 Bogdan Pęk
 Leszek Piechota
 Józef Pinior
 Aleksander Pociąg
 Marian Poślednik
 Sławomir Preiss
 Marek Rocki
 Jadwiga Rotnicka
 Jan Rulewski
 Janina Sagatowska

Janusz Sepioł
 Michał Seweryński
 Witold Sitarz
 Wojciech Skurkiewicz
 Krzysztof Słoń
 Andrzej Szewiński
 Grażyna Sztark
 Bogusław Śmigielski
 Aleksander Świeykowski
 Piotr Wach
 Kazimierz Wiatr
 Edmund Wittbrodt
 Grzegorz Wojciechowski
 Michał Wojtczak
 Jan Wyrowiński
 Roman Zaborowski
 Alicja Zając
 Józef Zając
 Adam Zdziebło
 Piotr Zientarski
 Marek Ziółkowski

**Marszałek Senior
Kazimierz Kutz:**

Dziękuję.

Czy wszyscy państwo senatorowie oddali głosy? Dziękuję.

Teraz proszę senatorów sekretarzy o obliczenie głosów i sporządzenie protokołu głosowania tajnego.

Zarządzam przerwę do godziny 18.40.

(Przerwa w obradach od godziny 18 minut 25 do godziny 18 minut 42)

**Marszałek Senior
Kazimierz Kutz:**

Wznawiam obrady.

Informuję, że senatorowie sekretarze skończyli obliczanie głosów i sporządzili protokół głosowania tajnego.

Ogłaszam wyniki.

Pierwsze posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji. Protokół głosowania tajnego z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wyboru marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji.

Powołani przez marszałka seniora sekretarze pierwszego posiedzenia Senatu, senator Przemysław Błaszczyk, senator Andżelika Możdżanowska i senator Andrzej Szewiński, stwierdzają, że w głosowaniu tajnym w sprawie wyboru marszałka Senatu oddano 98 głosów, w tym głosów ważnych 98. Wymagana większość głosów wynosi 50.

Za kandydaturą senatora Bogdana Borusewicza głosowało 63 senatorów. (*Oklaski*)

Za kandydaturą senatora Stanisława Karczewskiego głosowało 31 senatorów. (*Oklaski*)

Wymaganą bezwzględną większość głosów uzyskał senator Bogdan Borusewicz.

Warszawa, dnia 8 listopada 2011 r. I tu podpisy sekretarzy.

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat wybrał na marszałka Senatu pana senatora Bogdana Borusewicza. *(Oklaski)*

Zgodnie z Regulaminem Senatu mam obowiązek zapytać pana senatora Bogdana Borusewicza, czy przyjmuje funkcję marszałka Senatu.

Senator Bogdan Borusewicz:

Tak, przyjmuję. *(Oklaski)*

**Marszałek Senior
Kazimierz Kutz:**

Gratuluje panu najserdeczniej.

Proszę pana marszałka o podejście do stołu prezydialnego. Pragnę wręczyć panu marszałkowi uchwałę w sprawie wyboru i przekazać przewodnictwo obrad.

Drugi raz się to powtarza.

(Głosy z sali: Trzeci, trzeci.)

(Przewodnictwo obrad obejmuje marszałek Bogdan Borusewicz)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Proszę zająć miejsca.

Szanowni Państwo, chciałbym podziękować za wybór na stanowisko marszałka Senatu. To jest dla mnie olbrzymi zaszczyt, ale także zobowiązanie. Wszyscy czy też większość z nas jest związana z partiami, ale mandat dali nam wyborcy. Będziemy o tym pamiętać.

Gratuluje mojemu kontrkandydatowi bardzo dobrego wyniku. *(Oklaski)*

Mam nadzieję, że będziemy współpracować dla dobra Senatu.

Mam też nadzieję, że wszyscy będziemy mieli na uwadze dobro, powagę Senatu i dobro Rzeczypospolitej, bo przyszliśmy tutaj, żeby tym wartościom służyć.

Dziękuję jeszcze raz i zapraszam do ciężkiej pracy. *(Oklaski)*

Proszę bardzo, pan senator Rocki.

Senator Marek Rocki:

Panie Marszałku, po pierwsze, chciałbym pogratulować, a po drugie, chciałbym w imieniu klubu Platformy poprosić o przerwę do dnia jutrzejszego do godziny 12.00 w związku z posiedzeniem Rady Krajowej.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Panie Senatorze, to było przewidziane w scenariuszu... *(wesołość na sali)* ...i oczywiście za chwilę...

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Stanisław Karczewski:

Panie Marszałku, ja również chciałbym panu marszałkowi serdecznie pogratulować. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Szanowni Państwo, za chwilę ogłoszę przerwę w obradach.

Informuję, że w czasie tej przerwy mają państwo możliwość zgłaszania kandydatur na wice-marszałków Senatu. Przypominam, że zgłoszenie kandydata powinno być podpisane przez co najmniej dziesięciu senatorów i złożone w gabinecie marszałka Senatu.

Zarządzam przerwę do jutra do godziny 12.00.

(Przerwa w posiedzeniu o godzinie 18 minut 48)

Treść

1. posiedzenia Senatu w dniu 8 listopada 2011 r.

Otwarcie 1. posiedzenie Senatu VIII kadencji	
Przemówienie prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski	3
Powołanie marszałka seniora na przewodniczącego pierwszego posiedzenia	
Przemówienie marszałka seniora marszałek senior Kazimierz Kutz	4
Powitanie gości	
Ślubowanie marszałka seniora	
Powołanie sekretarzy pierwszego posiedzenia	
Ślubowanie senatorów	
Porządek obrad	
Wznowienie obrad	
Punkt pierwszy porządku obrad: wybór Marszałka Senatu	
Przedstawienie kandydatury senatora Bogdana Borusewicza	
senator Marek Rocki	8
Przedstawienie kandydatury senatora Stanisława Karczewskiego senator Grzegorz Czelej	9
Tajne głosowanie	
Wznowienie obrad	
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)	
Ogłoszenie wyników tajnego głosowania	
Podjęcie uchwały w sprawie wyboru Marszałka Senatu senator Bogdan Borusewicz	12
Objęcie przewodnictwa obrad przez marszałka	
Przemówienie marszałka marszałek Bogdan Borusewicz senator Marek Rocki senator Stanisław Karczewski	12 12 12

(Przerwa w posiedzeniu)

Opracowanie: Dział Stenogramów
Biura Prac Senackich Kancelarii Senatu
Łamanie i druk: Dział Edycji i Poligrafii
Biura Informatyki Kancelarii Senatu
Nakład: 50 egz.

SENAT RP

SPRAWOZDANIE STENOGRAFICZNE

wersja robocza

PIERWSZE
POSIEDZENIE
ÓSMEJ KADENCJI

dzień drugi

9 listopada 2011 r.

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 13 minut 30)

(Posiedzeniu przewodniczy marszałek Bogdan Borusewicz)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Wznawiam posiedzenie.

I ogłaszam przerwę do godziny 14.30.

Dzisiaj wybierzemy tylko wicemarszałków.

(Głosy z sali: I sekretarzy.)

Tak, wicemarszałków i sekretarzy, oczywiście.

(Przerwa w obradach od godziny 13 minut 31 do godziny 14 minut 33)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Wznawiam obrady.

Senatorowie sekretarze pierwszego posiedzenia już zajęli miejsca przy stole prezydialnym.

Szanowni Państwo Senatorowie, w dniu 11 marca 2011 r. zmarł senator Bartłomiej Kołodziej. Był senatorem pierwszej kadencji, członkiem Komisji Samorządu Terytorialnego oraz Komisji Spraw Emigracji i Polaków za Granicą.

Proszę o powstanie i uczczenie minutą ciszy pamięci zmarłego senatora.

(Wszyscy wstają) (Chwila ciszy)

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: wybór Wicemarszałków Senatu.

Informuję, że na wicemarszałków Senatu zostały zgłoszone następujące kandydatury: senatora Stanisława Karczewskiego, senator Marii Pańczyk-Pozdziej oraz senatora Jana Wyrowińskiego.

Zgłoszenia kandydatów znajdują się odpowiednio w drukach nr 3, 4 i 5.

Proszę senatora Grzegorza Czeleja o przedstawienie kandydatury pana senatora Stanisława Karczewskiego.

Senator Grzegorz Czelej:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Jest sprawą oczywistą, że pożytek z przemówień krótkich i z przemówień długich jest taki

sam, więc dzisiaj pozwolę sobie swoje przemówienie skrócić. Od dnia wczorajszego w życiorysie pana senatora Karczewskiego nastąpiła jedynie niewielka zmiana, wiążąca się z wczorajszym głosowaniem, więc jeżeli państwo pozwolicie, pomnę cały element związany z życiorysem pana senatora.

W demokracji większość wysiłków wszystkich partii idzie na udowodnienie, że inne partie nie potrafią rządzić, a przecież potrafią – to oczywiste. Myślę więc, że Senat stanie ponad sporami politycznymi, i sądzę, prezentując kandydaturę pana senatora Karczewskiego na wicemarszałka Senatu, że będzie on osobą, która będzie dążyła do zagwarantowania powagi Senatu. Swoim dotychczasowym postępowaniem w poprzednich kadencjach udowodnił, że jest osobą o podejściu konsyliacyjnym, uczciwą, wiarygodną i gwarantującą godne reprezentowanie powagi Senatu. Myślę i mam nadzieję, że pan senator Karczewski swoją osobą będzie gwarantował utrzymanie, wbrew pogłoskom medialnym, pieniędzy wspierających Polonię i Polaków mieszkających za granicą. Jak sądzę, będzie też dążył do tego, aby Senat – wbrew temu, co słyszeliśmy wczoraj – nie był jedynie masyżką do głosowania.

W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość przedstawiam państwu kandydaturę pana senatora Karczewskiego na wicemarszałka. Dziękuję. (Oklaski)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Proszę senatora Marka Rockiego o przedstawienie kandydatury senator Marii Pańczyk-Pozdziej, a następnie o przedstawienie kandydatury senatora Jana Wyrowińskiego.

Senator Marek Rocki:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Mam zaszczyt przedstawić dwie kandydatury na stanowisko wicemarszałków.

Pani senator Maria Pańczyk-Pozdziej urodziła się w lipcu 1942 r. w Tarnowskich Górach. W 1968 r.

ukończyła filologię polską na Wydziale Filologiczno-Historycznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu. W latach sześćdziesiątych pracowała jako nauczycielka w szkołach tarnogórskich.

Od 1971 r. jest dziennikarką Radia Katowice. W swej pracy dziennikarskiej zawsze zabiegała o godne i właściwe miejsce śląskiej kultury oraz języka gwarowego w dziedzictwie kultury narodowej. Etos pracy i wartości moralne charakterystyczne dla Ślązaków, a przede wszystkim ich język, stały u podstaw konkursu „Po naszymu, czyli po śląsku”, którego pani senator jest inicjatorką. W tym roku była dwudziesta pierwsza edycja tego konkursu. Dwukrotnie, w 1998 r. i w 2004 r., konkurs ten był organizowany w Teksasie dla tamtejszych potomków śląskich osadników. Laureaci tych konkursów, blisko stuosobowa grupa, tworzą formację „Po naszymu Czelodka” propagującą śląski folklor i dialekt. Pani senator jest też autorką cyklu programów „Sobota w Bytkowie” emitowanego w latach 1993–1999 w Telewizji Katowice. Zasiada w jury licznych konkursów o charakterze regionalnym, organizowanych w województwach śląskich i opolskich. Za swoją pracę dziennikarską i społeczną propagującą Śląsk i Ślązaków była wielokrotnie nagradzana. Odznaczono ją Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, a także medalem Gloria Artis, przyznawanym przez ministra kultury i dziedzictwa narodowego. W październiku 2010 r. odebrała w Polskim Radiu najwyższą nagrodę – Złoty Mikrofon, a w styczniu tego roku za propagowanie kultury śląskiej została uhonorowana platynowym laurem „Pro publico bono”. Jest honorową Ślązaczką i honorową obywatelką swoich Tarnowskich Gór. W latach 2002–2005 była radną Sejmiku Województwa Śląskiego. Jest członkiem Stowarzyszenia Autorów ZAiKS.

W Senacie szóstej kadencji pani senator była członkiem Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej. Jako senator siódmej kadencji była członkiem Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz Komisji Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą. W tegorocznych wyborach uzyskała najlepszy wynik wśród śląskich senatorów Platformy Obywatelskiej i będzie sprawowała tę funkcję po raz trzeci. Jest bezpartyjna. Jest mężatką, ma córkę.

Pan senator Jan Wyrowiński urodził się w sierpniu 1947 r. w Brusach na Kaszubach. Jest absolwentem Politechniki Gdańskiej, w 1971 r. ukończył studia w dziedzinie automatyki przemysłowej na Wydziale Elektrycznym tej politechniki. W 1979 r. ukończył studia podyplomowe na Politechnice Warszawskiej w zakresie mikrokomputerowego sterowania obiektami przemysłowymi. W latach 1971–1992 pracował w Resortowym Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Automatyki „Chemoautomatyka” przy Zakładach Włókien Chemicznych „Elana” w Toruniu.

W latach 2001–2005 był stałym ekspertem sejmowej Komisji Skarbu Państwa. W latach siedemdziesiątych jako działacz Klubu Inteligencji Katolickiej w Toruniu zaangażował się w działalność opozycji demokratycznej. W latach 1980–1991 był członkiem NSZZ „Solidarność”. W latach 1980–1981 był członkiem Toruńskiego Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania. W stanie wojennym był internowany w Potulicach i w Strzebielinku. Jest członkiem Zrzeszenia Kaszubsko-Pomorskiego oraz Fundacji „Archiwum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej oraz Wojskowej Służby Kobiet”. Obecnie przewodniczy radzie tej fundacji.

W Sejmie dziesiątej, a następnie pierwszej i drugiej kadencji był członkiem Komisji Mniejszości Narodowych i Etnicznych. W Sejmie dziesiątej kadencji był także członkiem Komisji Samorządu Terytorialnego. W Sejmie pierwszej kadencji był członkiem Komisji Przekształceń Własnościowych, a w Sejmie drugiej kadencji – zastępcą przewodniczącego tej komisji. W Sejmie trzeciej kadencji był zastępcą przewodniczącego Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W Sejmie piątej kadencji był zastępcą przewodniczącego Komisji Skarbu Państwa oraz członkiem Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W minionej kadencji Senatu był przewodniczącym Komisji Gospodarki Narodowej i członkiem Komisji Spraw Unii Europejskiej. Należy do Platformy Obywatelskiej, jest przewodniczącym Koła Platformy Obywatelskiej w Toruniu. Jest wdowcem, ma dwoje dzieci.

Gożąco polecam państwu te dwie kandydatury zgłoszone przez klub Platformy Obywatelskiej. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję Panie Senatorze.

Przystępujemy do głosowania w sprawie wyboru wicemarszałków Senatu.

Przypominam, że Senat wybiera nie więcej niż czterech wicemarszałków.

(Senator Bogdan Pęk: Ja mam pytanie... Czy jest taka procedura, że można zadać pytanie?)

Nie, Panie Senatorze.

(Senator Bogdan Pęk: Czyli pełna demokracja.)

Jest po prostu inaczej niż w Sejmie...

(Senator Bogdan Pęk: Rozumiem.)

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania w sprawie wyboru wicemarszałków Senatu.

Przypominam, że Senat wybiera nie więcej niż czterech wicemarszałków w głosowaniu tajnym, podejmując uchwałę bezwzględną większością głosów.

Głosowanie tajne odbywa się przy użyciu opieczętowanych kart do głosowania.

Za chwilę senatorowie sekretarze pierwszego posiedzenia wręczą państwu senatorom takie karty.

Informuję, że na karcie do głosowania tajnego można postawić najwyżej trzy znaki „x”. Senator może wstrzymać się od głosu albo być przeciwko wszystkim kandydatom – wtedy pozostawia kartę pustą, nie stawiając żadnego znaku „x”. Karta taka będzie liczona jako głos ważny.

Po wypełnieniu kart do głosowania tajnego państwo senatorowie w kolejności alfabetycznej będą wrzucać karty do urny. Następnie zostanie zarządzona przerwa w obradach, w trakcie której senatorowie sekretarze dokonają obliczenia głosów oraz sporządzą protokół głosowania tajnego.

Proszę teraz senatorów sekretarzy o rozdanie kart do głosowania, a państwa senatorów o wypełnienie tych kart.

Czy wszyscy państwo senatorowie otrzymali karty do głosowania? Tak.

Proszę senatora sekretarza Przemysława Błaszczyka o odczytywanie kolejno, w porządku alfabetycznym, nazwisk senatorów. Państwa senatorów zaś proszę, żeby po wyczytaniu tych nazwisk wrzucili do urny wypełnione karty do głosowania tajnego.

Senator Sekretarz Przemysław Błaszczyk:

Łukasz Abgarowicz
Anna Aksamił
Tadeusz Arłukowicz
Mieczysław Augustyn
Elżbieta Bieńkowska
Grzegorz Bierecki
Przemysław Błaszczyk
Ryszard Bonisławski
Marek Borowski
Bogdan Borusewicz
Barbara Borys-Damięcka
Jerzy Chrościkowski
Alicja Chybicka
Włodzimierz Cimoszewicz
Henryk Cioch
Leszek Czarnobaj
Grzegorz Czelej
Dorota Czudowska
Wiesław Dobkowski
Robert Dowhan
Jarosław Duda
Mieczysław Gil
Witold Gintowt-Dziewałtowski
Stanisław Gogacz
Stanisław Gorczyca
Beata Gosiewska
Ryszard Górecki
Henryk Górski
Maciej Grubski
Piotr Gruszczyński
Andrzej Grzyb
Helena Hatka
Stanisław Hodorowicz

Stanisław Iwan
Jan Maria Jackowski
Kazimierz Jaworski
Stanisław Jurcewicz
Stanisław Karczewski
Wiesław Kilian
Kazimierz Kleina
Bogdan Klich
Maciej Klima
Ryszard Knosala
Andrzej Kobiak
Stanisław Kogut
Marek Konopka
Tadeusz Kopec
Waldemar Kraska
Kazimierz Kutz
Jarosław Lasecki
Jan Filip Libicki
Robert Mamałow
Marek Martynowski
Andrzej Matusiewicz
Zbigniew Meres
Jan Michalski
Andrzej Misiołek
Antoni Motyczka
Andżelika Możdżanowska
Rafał Muchacki
Ireneusz Niewiarowski
Jarosław Obremski
Norbert Obrycki
Władysław Ortyl
Andrzej Owczarek
Andrzej Pająk
Maria Pańczyk-Pozdziej
Bohdan Paszkowski
Andrzej Person
Bogdan Pęk
Leszek Piechota
Józef Pinior
Aleksander Pocij
Marian Pośrednik
Sławomir Preiss
Marek Rocki
Jadwiga Rotnicka
Jan Rulewski
Janina Sagatowska
Janusz Sepioł
Michał Seweryński
Witold Sitarz
Wojciech Skurkiewicz
Krzysztof Słoń
Andrzej Szewiński
Grażyna Sztark
Bogusław Śmigieński
Aleksander Świeykowski
Piotr Wach
Kazimierz Wiatr
Edmund Wittbrodt
Grzegorz Wojciechowski
Michał Wojtczak

Jan Wyrowiński
 Roman Zaborowski
 Alicja Zając
 Józef Zając
 Adam Zdziebło
 Piotr Zientarski
 Marek Ziółkowski.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Czy wszyscy państwo senatorowie oddali głosy?
(Głosy z sali: Tak.)

Rozumiem, że wszyscy.

Proszę teraz senatorów sekretarzy o obliczenie głosów i sporządzenie protokołu głosowania tajnego.

Zarządzam przerwę do godziny 15.20.

(Przerwa w obradach od godziny 14 minut 50 do godziny 15 minut 22)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Wznawiam obrady.

Powracamy do rozpatrywania punktu drugiego porządku obrad: wybór Wicemarszałków Senatu.

Informuję, że senatorowie sekretarze skończyli obliczanie głosów i sporządzili protokół głosowania tajnego.

Ogłaszam wyniki.

Protokół głosowania tajnego z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie wyboru wicemarszałków Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji.

Sekretarze pierwszego posiedzenia Senatu – senator Przemysław Błaszczyk, senator Andżelika Moździanowska i senator Andrzej Szewiński – stwierdzają, że w głosowaniu tajnym w sprawie wyboru wicemarszałków Senatu oddano głosów 96, w tym głosów ważnych 96. Wymagana bezwzględna większość głosów wynosi 49.

Za kandydaturą senatora Stanisława Karczewskiego głosowało 81 senatorów.

Za kandydaturą senator Marii Pańczyk-Pozdziej głosowało 89 senatorów.

Za kandydaturą senatora Jana Wyrowińskiego głosowało 90 senatorów.

Wymaganą bezwzględną większość głosów uzyskali: pan senator Stanisław Karczewski, pani senator Maria Pańczyk-Pozdziej i pan senator Jan Wyrowiński.

Warszawa, 5 listopada 2011 r.

Pod spodem są podpisy. *(Oklaski)*

(Głosy z sali: Gratulacje!)

No, jeszcze marszałek musi stwierdzić.

(Wesołość na sali)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat wybrał na wicemarszałków Senatu: pana senatora Stanisława Karczewskiego, panią senator

Marię Pańczyk-Pozdziej i pana senatora Jana Wyrowińskiego.

Gratuluje serdecznie.

Proszę wicemarszałków Senatu o podejście do stołu prezydialnego – pragnę wręczyć państwu uchwałę w sprawie wyboru. *(Oklaski)*

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: wybór Sekretarzy Senatu.

Przypominam, że Senat wybiera ze swojego grona od sześciu do ośmiu sekretarzy Senatu. Zgodnie z tradycją sekretarzy Senatu wybiera się spośród najmłodszych wiekiem senatorów.

Wniosek marszałka Senatu w sprawie wyboru sekretarzy Senatu, zawierający projekt uchwały w tej sprawie, zawarty jest w druku nr 6.

Kandydatami są: senator Anna Aksamit, senator Przemysław Błaszczyk, senator Stanisław Gorczyca, senator Beata Gosiewska, senator Piotr Gruszczyński, senator Helena Hatka, senator Tadeusz Kopec i senator Marek Martynowski.

Przypominam, że wybór sekretarzy odbywa się łącznie, chyba że Senat postanowi inaczej.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Senat wyraził zgodę na przeprowadzenie łącznego głosowania nad wyborem sekretarzy Senatu. Wobec braku głosów sprzeciwu stwierdzam, że Senat przyjął przedstawioną propozycję.

Przystępujemy do łącznego głosowania w sprawie wyboru sekretarzy Senatu.

Senat wybiera sekretarzy w głosowaniu tajnym przy użyciu opieczętowanych kart do głosowania.

Za chwilę senatorowie sekretarze pierwszego posiedzenia wręczą państwu senatorom karty, na których znajdują się nazwiska wszystkich zgłoszonych kandydatów.

Informuję, że na karcie do głosowania tajnego należy postawić tylko jeden znak „x”. Karta do głosowania, na której postawiono więcej niż jeden znak „x” lub nie postawiono żadnego, zostanie uznana za głos nieważny. Po wypełnieniu kart do głosowania tajnego senatorowie w kolejności alfabetycznej będą wrzucać te karty do urny. Następnie zostanie zarządzona przerwa w obradach, w trakcie której senatorowie sekretarze dokonają obliczenia głosów oraz sporządzą protokół głosowania tajnego.

Proszę teraz senatorów sekretarzy o rozdanie kart do głosowania, a państwa senatorów o wypełnienie tych kart.

Czy wszyscy państwo senatorowie otrzymali karty do głosowania tajnego? Rozumiem, że wszyscy.

Proszę senatora sekretarza Przemysława Błaszczuka o odczytywanie kolejno, w porządku alfabetycznym, nazwisk senatorów, zaś państwa senatorów proszę o wrzucanie do urny, po wyczytaniu ich nazwisk, wypełnionych kart do głosowania tajnego.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

**Senator Sekretarz
Przemysław Błaszczyk:**

Lukasz Abgarowicz
Anna Aksamił
Tadeusz Arłukowicz
Mieczysław Augustyn
Elżbieta Bieńkowska
Grzegorz Bierecki
Przemysław Błaszczyk
Ryszard Bonisławski
Marek Borowski
(Wypowiedzi w tle nagrania)
A, urny nie ma.
(Głos z sali: Niech pan czyta.)
Bogdan Borusewicz
Barbara Borys-Damięcka
Jerzy Chrościkowski
Alicja Chybicka
Włodzimierz Cimoszewicz
Henryk Cioch
Leszek Czarnobaj
Grzegorz Czelej
Dorota Czudowska
Wiesław Dobkowski
Robert Dowhan
Jarosław Duda
Mieczysław Gil
Witold Gitowt-Dziewałtowski
Stanisław Gogacz
Stanisław Gorczyca
Beata Gosiewska
Ryszard Górecki
Henryk Górski
Maciej Grubski
Piotr Gruszczyński
Andrzej Grzyb
Helena Hatka
Stanisław Hodorowicz
Stanisław Iwan
Jan Maria Jackowski
Kazimierz Jaworski
Stanisław Jurcewicz
Stanisław Karczewski
Wiesław Kilian
Kazimierz Kleina
Bogdan Klich
Maciej Klima
Ryszard Knosala
Andrzej Kobiak
Stanisław Kogut
Marek Konopka
Tadeusz Kopec
Waldemar Kraska
Kazimierz Kutz
Jarosław Lasecki
Jan Filip Libicki
Robert Mamałow
Marek Martynowski
Andrzej Matusiewicz

Zbigniew Meres
Jan Michalski
Andrzej Misiołek
Antoni Motyczka
Andżelika Możdżanowska
Rafał Muchacki
Ireneusz Niewiarowski
Jarosław Obremski
Norbert Obrycki
Władysław Ortył
Andrzej Owczarek
Andrzej Pająk
Maria Pańczyk-Pozdziej
Bohdan Paszkowski
Andrzej Person
Bogdan Pęk
Leszek Piechota
Józef Pinior
Aleksander Pocięj
Marian Pośrednik
Sławomir Preiss
Marek Rocki
Jadwiga Rotnicka
Jan Rulewski
Janina Sagatowska
Janusz Sepioł
Michał Seweryński
Witold Sitarz
Wojciech Skurkiewicz
Krzysztof Słoń
Andrzej Szewiński
Grażyna Sztark
Bogusław Śmigielski
Aleksander Świeykowski
Piotr Wach
Kazimierz Wiatr
Edmund Wittbrodt
Grzegorz Wojciechowski
Michał Wojtczak
Jan Wyrowiński
Roman Zaborowski
Alicja Zając
Józef Zając
Adam Zdziebło
Piotr Zientarski
Marek Ziółkowski
Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Czy wszyscy państwo senatorowie oddali głosy? Dziękuję.

Ogłaszam przerwę do godziny 15.40... Nie, przepraszam, do godziny 15.50.

(Głosy z sali: Nie, do 15.40.)

Oprócz tego, że trzeba policzyć, to trzeba sporządzić protokół. A więc 15.50.

(Przerwa w obradach od godziny 15 minut 35 do godziny 15 minut 55)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Wznawiam obrady.

Powracamy do rozpatrywania punktu trzeciego porządku obrad: wybór Sekretarzy Senatu.

Informuję, że senatorowie sekretarze pierwszego posiedzenia skończyli obliczanie głosów i sporządzili protokół głosowania tajnego.

Ogłaszam wyniki.

Protokół głosowania tajnego z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie wyboru sekretarzy Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji.

Sekretarze pierwszego posiedzenia Senatu – senator Przemysław Błaszczyk, senator Andżelika Moździanowska i senator Andrzej Szewiński – stwierdzają, że w głosowaniu tajnym w sprawie wyboru sekretarzy Senatu oddano głosów 91, w tym głosów ważnych – 91.

Za wyborem głosowało 90 senatorów, przeciwko nikt nie głosował, wstrzymał się 1 senator.

Warszawa, dnia 9 listopada 2011 r. Pod spodem podpisy.

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie wyboru sekretarzy Senatu. *(Oklaski)*

Proszę nowo wybranych senatorów sekretarzy o podejście do stołu prezydialnego. Pragnę wręczyć państwu uchwałę.

(Rozmowy na sali)

Gratuluje, to jest wybór do ciężkiej pracy. *(Oklaski)*

Stwierdzam, że porządek obrad pierwszego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

Chciałbym poinformować, że w związku z zakończeniem siódmej kadencji Senatu zachodzi konieczność dokonania wyboru przez Senat nowych członków Krajowej Rady Sądownictwa oraz Krajowej Rady Prokuratury. Wnioski w sprawie wyboru senatorów do składu obu rad można składać do marszałka Senatu od dnia 10 listopada do dnia 25 listopada do godziny 16.00. Pisma marszałka Senatu w tych sprawach zostały państwu senatorom doręczone do skrzytek senatorskich.

Ponadto przypominam państwu o obowiązku składania podpisów na liście obecności wyłożo-

nej przed salą posiedzeń w każdym dniu posiedzenia.

Proszę senatora sekretarza o odczytanie komunikatów.

**Senator Sekretarz
Andżelika Moździanowska:**

Panie i Panowie Senatorowie Członkowie Konwentu Seniorów!

Uprzejmie informuję, iż marszałek Senatu zwołuje posiedzenie Konwentu Seniorów w dniu dzisiejszym bezpośrednio po zakończeniu obrad – szef Kancelarii Senatu Ewa Polkowska.

(Marszałek Bogdan Borusewicz: A potem posiedzenie Prezydium Senatu.)

Nie ma więcej komunikatów.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Przypominam, że zgodnie z art. 49 ust. 2 Regulaminu Senatu oświadczenia nie mogą trwać dłużej niż pięć minut. Przedmiotem oświadczenia mogą być sprawy związane z wykonywaniem mandatu, przy czym nie może ono dotyczyć spraw będących przedmiotem porządku obrad bieżącego posiedzenia Senatu. Nad oświadczeniem senatorskim nie przeprowadza się dyskusji. Przypominam państwu senatorom, że zgodnie z art. 49 ust. 2a Regulaminu Senatu marszałek odmówi przyjęcia niewy ogłoszonego oświadczenia, którego treści nie można ustalić lub którego wygłoszenie przez senatora nie byłoby możliwe w przysługującym mu czasie, czyli w ciągu pięciu minut.

Nie widzę chętnych, nikt się nie zgłosił.

Informuję, że protokół pierwszego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji zgodnie z art. 39 ust. 3 Regulaminu Senatu zostanie udostępniony senatorom w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, pokój nr 255.

Zamykam pierwsze posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji.

(Oklaski)

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Treść

1. posiedzenia Senatu w dniu 9 listopada 2011 r.

Wznowienie posiedzenia	
Wznowienie obrad	
Uczczenie pamięci zmarłego senatora I kadencji Bartłomieja Kołodzieja	
Punkt drugi porządku obrad: wybór Wicemarszałków Senatu	
Przedstawienie kandydatury senatora Stanisława Karczewskiego	
senator Grzegorz Czelej	3
Przedstawienie kandydatury senator Marii Pańczyk-Pozdziej	
senator Marek Rocki	3
Przedstawienie kandydatury senatora Jana Wyrowińskiego	
senator Marek Rocki	4
Tajne głosowanie	
Wznowienie obrad	
Punkt drugi porządku obrad (cd.)	
Ogłoszenie wyników tajnego głosowania	
Podjęcie uchwały w sprawie wyboru wicemarszałków Senatu	
Punkt trzeci porządku obrad: wybór Sekretarzy Senatu	
Tajne głosowanie	
Wznowienie obrad	
Ogłoszenie wyników tajnego głosowania	
Podjęcie uchwały w sprawie wyboru sekretarzy Senatu	
Komunikaty	
Zamknięcie posiedzenia	

Opracowanie: Dział Stenogramów
Biura Prac Senackich Kancelarii Senatu
Łamanie i druk: Dział Edycji i Poligrafii
Biura Informatyki Kancelarii Senatu
Nakład: 50 egz.